

เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม จงสะสมสมบัติที่มีค่าในบัญชีของลูกและกลับมาสมบุญพร้อม

ชุมนุมใดที่บัพดาตาได้เห็นในวันนี้? ในชุมนุมของวันนี้ลูกแต่ละคนเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดและมั่งคั่งร่ำรวยที่สุดด้วยสมบัติที่มีค่าที่ไม่สูญสลายทั้งหมด ไม่ว่าผู้คนในโลกจะมีความร่ำรวยเพียงใด พวกเขาก็มีความมั่งคั่งร่ำรวยเพียงแค่ว่าชาติเกิดเดิวนั้น ไม่มีการรับประกันว่าพวกเขาจะคงอยู่อย่างร่ำรวยในชาติเดิวนั้นหรือไม่ แม้ว่าพวกเขาจะร่ำรวยที่สุดในโลก สิ่งนั้นก็ยังคงเป็นเพียงแค่ว่าชาติเกิดเดิวนั้น ในขณะที่ลูกพูดด้วยความศรัทธาและความซาบซึ้งว่า ลูกร่ำรวยที่สุดเป็นเวลาหลายชาติเกิด เพราะลูกเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าที่ไม่สูญสลายทั้งหมด ลูกทุกคนรู้ว่า ด้วยความพยายามของหนึ่งในเวลานี้ ลูกสามารถหารายได้เป็นอย่างมาก ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกสามารถหารายได้ได้มากเท่าไรในหนึ่งวัน? ลูกเข้าใจบัญชีนี้หรือไม่? เพราะลูกมีประสบการณ์ของการหารายได้หลายล้านเท่าในทุกย่างก้าว คำกล่าวนี้จึงได้รับการจดจำกันมาด้วยเช่นกัน ดังนั้นจากการรู้จักพ่อและความรู้ของพ่อ และโดยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกสามารถสะสมได้หลายล้านในทุกย่างก้าวในหนึ่งวัน ดังนั้น อย่างไรก็ตามลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้มากเท่าไรลูกก็จะสมรายนได้ได้หลายล้านเท่าตามนั้น มีใครอื่นที่สามารถหารายได้ได้มากเช่นนั้นหรือผู้ที่สามารถสะสมสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ในบัญชีเช่นนั้นหรือไม่? มีใครอีกไหม? เพียงแค่ไปท่องทั่วรอบโลกและดูซิ! ไม่มีใครนอกจากลูกทั้งหลายที่สามารถสะสมได้มากเช่นนั้น เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: รักษาสำนึกที่รู้ที่สูงส่งของโชคของลูกที่ถูกทำให้สูงส่งโดยพระเจ้าไว้

ลูกถึงรู้สมบัติที่มีค่าของลูกหรือไม่? ลูกรู้เกี่ยวกับสมบัติที่มีค่าของเวลาในปัจจุบันของลูก เวลาของยุคบรรจบพบกันนี้มีความสูงส่งเพียงใดหรือไม่? ในเวลานี้ลูกสามารถรับเอาการบรรลุผลได้ก็ตามที่ลูกต้องการจากพ่อ เพราะลูกคือผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมด ลูกได้รับสิทธิ์ทั้งหมดแล้วใช่ไหม? แต่ละความคิดที่สูงส่งของลูกเป็นสมบัติที่มีค่าเช่นนั้น! เวลาเป็นสมบัติที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน ความคิดของลูกเป็นสมบัติที่สูงส่ง พลังทั้งหมดเป็นสมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดด้วยเช่นกัน แต่ละเพชรพลอยของความรู้เป็นสมบัติที่มีค่าที่สูงส่งเช่นนั้น! แต่ละคุณธรรมเป็นสมบัติที่มีค่าที่สูงส่งเช่นนั้น! ผู้คนในโลกมีความเชื่อด้วยเช่นกันว่าแต่ละลมหายใจในความทรงจำระลึกถึงพระเจ้านั้นมีคุณค่า ดังนั้นลมหายใจของลูกทุกคนคือข้อพิสูจน์ของความสำเริงและไม่ใช่การสูญเสีย สิทธิ์ที่จะประสบความสำเร็จหลอมรวมอยู่ในทุกลมหายใจที่ลูกหายใจเข้าไป อย่างไรก็ตามบัพดาตาได้แจกจ่ายสมบัติที่มีค่าทั้งหมดให้กับลูกทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ลูกได้รับสมบัติทั้งหมดเหล่านั้นอย่างเท่าเทียมกัน บัพดาตาไม่ได้ให้กับบางคนหนึ่งเท่า บางคนสิบเท่าและคนอื่น ๆ ร้อยเท่า ผู้ประทานที่ประทานสมบัติที่มีค่าทั้งหมดแก่ลูกทุกคนได้ให้สมบัติที่มีค่าเหล่านั้นอย่างเท่าเทียมกันทันทีที่ลูกกลายเป็นบรรพชน แต่สิ่งนี้ก็ขึ้นอยู่กับลูกว่าลูกจะสะสมสมบัติที่มีค่าเหล่านี้หรือจะสูญเสียสมบัติเหล่านั้นไป ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบว่าลูกได้สะสมมากมายเพียงใดและลูกได้สูญเสียตลอดทั้งวันในแต่ละวันมากมายเพียงใด ลูกตรวจสอบสิ่งนี้ไหม? รูปจะต้องตรวจสอบสิ่งนี้อย่างแน่นอน เพราะเหตุใด? เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เพียงแค่ชาติเกิดเดียวแต่สำหรับทุกชาติเกิด ลูกจำเป็นต้องสะสมเป็นเวลาหลายชาติเกิด ลูกรู้วิธีที่จะสะสมหรือไม่? เป็นสิ่งที่ยากมาก เพียงแค่เติมศูนย์ลงไป เมื่อลูกจดจำจุด (เล็กศูนย์) ลูกก็สะสม ในแง่ของสมบัติทางโลก/ทางวัตถุ เมื่อลูกเฝ้าแต่วางเลขศูนย์หลังจากเลข "1" จำนวนก็จะเฝ้าแต่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในทำนองเดียวกัน เช่นที่แต่ละดวงวิญญาณคือจุดและพอก็คือจุดด้วยเช่นกัน ดังนั้นละครที่ผ่านไปคือฟูลสตอปซึ่งเป็นจุดด้วยเช่นกัน หากลูกจดจำทุกสมบัติที่มีค่าด้วยสำนึกของจุด (เลขศูนย์) ลูกก็จะเฝ้าแต่สะสมในบัญชีของลูก ลูกมีประสบการณ์ในสิ่งนี้ใช่ไหม? ทันทีที่ลูกใส่จุด (ฟูลสตอป) ลูกหยุดการสูญเสียสมบัติที่มีค่าของลูกและเริ่มสะสมสมบัติเหล่านั้น ลูกรู้วิธีที่จะใส่ฟูลสตอปหรือไม่? บางครั้งลูกพยายามที่จะใส่ฟูลสตอป แต่แทนที่จะใส่ฟูลสตอป ลูกใส่เส้นยาวๆ แทนที่จะเป็นฟูลสตอปกลับกลายเป็นเครื่องหมายคำถาม กลายเป็นเครื่องหมายอัศเจรีย์ (เครื่องหมายตกใจ) วิธีที่จะสะสมในบัญชีของลูกคือการใส่จุดฟูลสตอป และวิธีที่จะมีการสูญเสียในบัญชีของลูกคือการลากเส้นที่ยาว, เครื่องหมายคำถามหรือเครื่องหมายตกใจ ดังนั้นสิ่งไหนง่ายกว่ากัน? นั่นคือการใส่จุดฟูลสตอป วิธีที่จะทำสิ่งนี้ง่ายมาก ลูกเพียงแค่ต้องมีความเคารพตนเองและจดจำระลึกถึงพ่อและจึงสามารถที่จะใส่จุดฟูลสตอปต่อสิ่งที่ไร้ประโยชน์

บัพดาตาได้บอกกับลูกก่อนหน้านี้แล้วว่าให้ใส่ดิลักของสำนึกของสามจุดนี้ให้กับตัวลูกเองทุกวันในเวลาอำมฤต และจะไม่มีแม้กระทั่งสมบัติเดียวของลูกที่จะสูญเสียไป สมบัติที่มีค่าของลูกทั้งหมดจะเฝ้าแต่สะสมในทุกขณะ บัพดาตามองดูที่ชาร์ทเพื่อที่จะเห็นทุก ๆ สมบัติที่มีค่าของรูปทั้งหมด บาบาได้เห็นอะไรในชาร์ทนั้น? จนกระทั่งบัดนี้บัญชีของลูกก็ยังไม่ได้มีการสะสมได้มากเท่าที่ควร เวลา, ความคิด และคำพูดของลูก มีการสูญเสียไป ในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวและเดินไปรอบๆ ความสำคัญของเวลานี้ไม่ได้ปรากฏออกมาในสำนึกของลูกมากเท่าที่ควร หากลูกจดจำอย่างสม่ำเสมอและให้ความหมายสำคัญของเวลาปรากฏออกมาลูกก็จะสามารถใช้เวลาของลูกไปในทางที่มีค่าอย่างมากมาย ลูกใช้เวลาของลูกตลอดทั้งวันไปในทางที่ธรรมดา ลูกไม่ได้ใช้ เวลาไปในทางที่ผิดแต่ใช้ไปในทางที่ธรรมดา ในทำนองเดียวกัน ความคิดที่ลูกมีก็ไม่ได้เลวร้าย แต่มันเป็นความคิดที่ไร้ประโยชน์ จง

ตรวจสอบตนเองเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง ในหนึ่งชั่วโมงลูกได้ใช้เวลาของลูกไปในทางที่ธรรมดามากเท่าไร? ลูกมีความคิดที่ธรรมดามากเท่าไร? ลูกไม่ได้สะสมสิ่งใดเลยในเวลานั้น และเมื่อบัพาดาเฝ้าแต่ส่งสัญญาณให้กับลูก ลูกพยายามที่จะทำให้บัพาดามั่นใจเป็นอย่างมาก ลูกพูดว่า “بابา ฉันมีความคิดเหล่านี้เพียงเล็กน้อยเท่านั้นและไม่ได้มากมายอะไรเลย ฉันมีเพียงแค่ว่าความคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้เล็กน้อยเท่านั้น ฯลฯ ฉันจะกลับมาสมบูรณ์พร้อม ฉันจะกลับมาโอเค มันยังไม่ถึงเวลาสุดท้าย ยังคงมีเวลาหลงเหลืออยู่บ้าง ดังนั้นฉันจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลานั้น” อย่างไรก็ตามบัพาดาได้บอกกับลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกจะต้องสะสมสิ่งเหล่านี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกพูดว่า “บัญชีของการสะสมของฉันจะเต็มเปี่ยมในเวลาสุดท้าย ที่รู้จะกลายเป็นเช่นนั้นเมื่อถึงเวลานั้น ต่อเมื่อลูกได้สะสมบางสิ่งเป็นระยะเวลาที่ยาวนานแล้วเท่านั้นที่สิ่งนั้นจะคงอยู่กับลูกเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน เมื่อลูกถูกถามว่า ลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกอะไร ลูกทั้งหมดก็จะพูดว่าลูกจะกลายเป็นลักษณะหรือมารายณ์ ถ้าبابาขอให้ลูกยกมือของลูก ถ้ารูปต้องการที่จะกลายเป็นบางสิ่งบางอย่างในยุคเงินก็จะไม่มีใครยกมือ แต่เมื่อبابาถามว่าถ้าลูกต้องการที่จะกลายเป็นลักษณะหรือมารายณ์แล้วลูกทั้งหมดก็จะยกมือ หากลูกได้สะสมสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ในบัญชีของลูกเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกก็จะได้รับมรดกของลูกอย่างเต็มที่ หากลูกมีการสะสมสมบัติที่มีค่าเพียงเล็กน้อยแล้วลูกจะได้รับมรดก ของลูกอย่างเต็มที่ได้อย่างไร? เหตุนี้เองนับจากนี้ไปลูกจะต้องสะสมสมบัติที่มีค่าทั้งหมดให้มากที่สุดเท่าที่ลูกสามารถทำได้ อย่าได้พูดว่า “สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น สิ่งเหล่านั้นจะมา” แล้วก็ทิ้งสิ่งนั้นไว้กับอนาคต รู้จะต้องทำสิ่งนี้เวลานี้! นี่คือการมุ่งมั่น เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงในเวลาอำมฤตในสภาพจิตที่ดี ลูกสัญญาจากหัวใจของลูกว่าลูกจะทำการต่างๆมากมาย เช่นสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น ลูกพูดว่าลูกจะแสดงความมหัศจรรย์ นั่นเป็นสิ่งที่ดี! ลูกมีความคิดที่สูงส่ง! อย่างไรก็ตามบัพาดาพูดว่า เวลานั้นนำทุกสิ่งที่ลูกสัญญาไปปฏิบัติ! ไม่ใช่เพียงแค่สัญญาบางสิ่ง แต่นำสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้สัญญาไปปฏิบัติในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกๆมีความคิดที่ดีมากและบัพาดามีความพอใจและยินดีกับลูกเป็นอย่างมากในเวลานั้น เพราะอย่างน้อยลูกก็รักษาความกล้าหาญของลูกไว้โดยการพูดว่าลูกจะทำการนี้หรือสิ่งนั้น ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ ดังนั้นเพราะความกล้าหาญของลูกเป็นสิ่งที่ดีมาก บัพาดาจึงมีความพอใจที่ได้เห็นสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามเมื่อมาถึงเวลาที่จะต้องนำบางสิ่งไปปฏิบัติ สิ่งนั้นก็เกิดขึ้นเพียงแค่บางครั้งเท่านั้น เป็นสิ่งที่ย่างมากที่จะทำสัญญา แต่การตอบสนองตามสัญญาของลูกนั้นหมายความว่าลูกจะต้องนำสิ่งนั้นไปปฏิบัติ มีหลายคนที่ทำสัญญาแต่พวกเขาก็ตามลำดับกันไปในการตอบสนองตามสัญญาเหล่านั้น ทำให้การปฏิบัติของลูกเท่าเทียมกับสิ่งที่ลูกคิด! ทำให้การปฏิบัติของลูกเหมือนกันกับการวางแผนของลูก ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ไหม?

นักธุรกิจได้มาที่นี้ในวันนี้ ลูกผู้เป็นนักธุรกิจรู้ว่าจะทำธุรกิจอย่างไร ลูกรู้วิธีที่จะสะสมความมั่งคั่งใช้หรือไม่? วิศวกรและนักวิทยาศาสตร์ทำทุกสิ่งในทางปฏิบัติด้วยเช่นกัน และบัพาดา เรียกบรรดาผู้ที่มาจากเขตชนบทว่าผู้ปกครอง เพราะ หากลูกไม่ทำงานนั้นก็จะไม่มีใครสามารถจะดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ ดังนั้นผู้คนของทั้ง 3 วิง(ฝ่าย)ที่ได้มาที่นี้ นำทุกสิ่งไปปฏิบัติ

ลูกไม่ได้เป็นเพียงผู้ที่พูดถึงเกี่ยวกับสิ่งนั้นเท่านั้น แต่ลูกเป็นผู้ที่ทำทุกสิ่งที่ลูกพูดอย่างแท้จริง ดังนั้นลูกดวงวิญญาณทั้งหลายตอบสนองตามสัญญาของลูกโดยการนำสัญญาเหล่านั้นไปปฏิบัติอย่างแท้จริงหรือไม่? หรือว่าลูกเป็นเพียงแค่ผู้ที่ทำสัญญาเท่านั้น? ในเวลาของการทำสัญญาลูกทำให้บัพาดาพอใจโดยการแสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญของลูก บัพาดามีไฟล์ของสัญญาของลูกแต่ละคนที่ได้ทำไว้ มันไม่ใช่ว่าจะไม่มีตู้หรือสถานที่จัดเก็บไฟล์ของสัญญาของลูกที่นั่น(อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน) บางครั้งบัพาดาก็ปิดสวิทช์ในทีวีทางจิตทั้งหมดของท่านทันที ท่านไม่ได้ทำให้มันเปิดตลอดเวลา! ท่านเปิดสวิทช์นั้นในบางครั้งและสามารถที่จะได้ยินทุกสิ่ง ท่านได้ฟังสิ่งที่ลูกพูดในบันดา ลูกๆเองด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองบัพาดาพูดว่า: สะสมในบัญชีของการสะสมในสิ่งใดก็ตามที่ได้สูญเสียไป

การเป็นบราห์มินหมายถึงการเป็นคนที่มีความเป็นทางจิต ความสำคัญของชีวิตบราห์มินนั้นยิ่งใหญ่ ลูกมีการบรรลุผลที่ยิ่งใหญ่มากมาย ความเคารพตนเองที่ลูกมีนั้นสูงส่งมาก การเป็นของพ่อในยุคบรรจบพบกันคือโชคหลายล้านเท่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เหตุนี้เองบัพาดาพูดว่า ลูกต้องตระหนักว่าแต่ละสมบัติที่มีค่าของลูกมีความสำคัญเพียงใด เมื่อลูกให้คำบรรยายลูกยกย่องยุคบรรจบพบกันเป็นอย่างมาก เมื่อมีบางคนขอให้ลูกพูดในหัวข้อการยกย่องยุคบรรจบพบกัน ลูกสามารถที่จะทำสิ่งนั้นได้นานแค่ไหน? ลูกสามารถที่จะทำสิ่งนั้นเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงไหม? ครุพูดซิ! ผู้ที่สามารถทำสิ่งนี้ได้ ยกมือขึ้น! ลูกพูดถึงความสำคัญของสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น ลูกรู้ถึงความสำคัญของเวลานี้เป็นอย่างดีด้วยเช่นกัน บัพาดาไม่ได้พูดว่าลูกไม่รู้ว่ามีค่าเพียงใด เพราะลูกสามารถที่จะบอกผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งนี้ สิ่งนี้ มันจะต้องเป็นเช่นนั้นที่ลูกเองก็รู้ มันเป็นเพียงแค่ว่าสิ่งนั้นกลับมาหลอมรวม สำนึกของลูกของสิ่งนี้ในรูปที่ปรากฏออกมาบางครั้งอยู่ในระดับที่มากและในเวลาอื่นๆอยู่ในระดับที่น้อยกว่า ดังนั้นทำให้ความซาบซึ้งของพระเจ้าของลูกปรากฏออกมา อย่าได้พูดว่า “ใช่ ฉันจะกลายเป็นสิ่งนั้น” ให้อยู่ในสำนึกของลูกว่าลูกเป็นสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ ลูกมีศรัทธา

ในสิ่งนี้ แต่ศรัทธานั้นจะบ่งบอกได้โดยความซาบซึ้งทางจิตของลูก ดังนั้นให้มีความซาบซึ้งตลอดเวลา ให้มีความซาบซึ้งทางจิตของการรู้ว่าลูกคือใคร เมื่อความซาบซึ้งนี้ได้ปรากฏออกมาในตัวลูก ลูกก็จะเฝ้าแต่สะสมสมบัติที่มีค่าในทุกวินาที

ดังนั้นบัพดาตาตรวจสอบบัญชีของการสะสมของลูกเพื่อดูสิ่งที่ลูกได้สะสม บัพดาตามองที่บัญชีของลูกของการสะสมในวันนี้ ท่านโดยเฉพาะอย่างยิ่งถึงความสนใจของลูกมาที่สิ่งนี้ เวลาจะมาถึงจุดสิ้นสุดโดยทันที อย่าคิดว่าลูกจะได้รับการบอกเป็นการล่วงหน้า เมื่อสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นและที่ทุกสิ่งจะดีในเวลานั้น ใครเป็นครูของผู้ที่รับการคำจูนของเวลาและคิดว่าเวลาจะทำให้ทุกสิ่งถูกต้องและทำให้ทุกสิ่งโอเคในเวลาที่ถูกต้อง? สิ่งนี้คือเวลา หรือพระเจ้าเอง? ลูกจะพูดอย่างไรกับคนที่ไม่สามารถถูกทำให้สมบูรณ์พร้อมด้วยพระเจ้าเอง แต่ถูกทำให้สมบูรณ์พร้อมด้วยเวลา เวลาเป็นนายของลูก หรือพระเจ้าเป็นครูของลูก? ตามละคร ถ้าเวลาสอนลูกให้เปลี่ยนแปลงหรือลูกเปลี่ยนแปลงตนเองบนพื้นฐานของเวลาแล้ว เพราะเนื่องจากเวลาเป็นครูของลูก เมื่อเวลานั้นมาถึง บัพดาตรู่ว่าลูกจะได้รับรางวัลของลูกตามนั้น เวลากำลังรอคอยลูก ลูกไม่ต้องรอเวลา เวลาคือสิ่งสร้างและลูกเป็นนายผู้สร้าง ดังนั้นสิ่งสร้างของลูกจะต้องคอยผู้สร้างของมัน สิ่งนี้ไม่ใช่ว่าลูกผู้เป็นนาย ผู้สร้าง จะต้องรอคอยเวลา แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่ยากนั้นคืออะไร? นั่นคือลูกเองที่ทำให้สิ่งที่ง่ายเป็นสิ่งที่ยาก มันไม่ได้ยากเลย แต่ลูกทำให้มันยาก พ่อได้เสนอที่จะรับภาระใดก็ตามที่ลูกมี ลูกไม่รู้หรือว่าจะมอบสิ่งเหล่านั้นอย่างไร ลูกเฝ้าแต่แบกภาระเหล่านั้นและลูกก็กลับมาเหน็ดเหนื่อยและพรวดกับพ่อ ลูกถามว่า “ฉัน ทำอะไรได้? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร?” ทำไมรูปยังยืนยั้นที่จะแบกภาระเหล่านั้น พ่อได้เสนอที่จะรับภาระทั้งหมดของลูกจากลูก เพราะลูกได้ปลุกฝังนิสัยของการแบกภาระมาเป็นเวลา 63 ชาดิเกิด ลูกรู้สึกถูกรัดบีบบังคับจากนิสัยนั้น และเหตุนี้เองลูกจึงต้องลำบากตรากตรำ บางครั้งลูกเห็นว่ามันง่ายและบางครั้งก็ยาก งานของลูกทั้งหมดควรจะง่ายตลอดเวลาหรือยากเย็นตลอดเวลา ทำไมมันจึงมีความง่ายตายในบางเวลาและมีความยากลำบากในเวลาอื่น? จะต้องมีเหตุผลสำหรับสิ่งนั้น เหตุผลที่ลูกเห็นว่าบางสิ่งยากนั้นก็คือลูกรู้สึกถูกรัดบีบบังคับจากนิสัยของลูก บัพดาตาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ยากมากที่จะยอมรับว่าลูกของท่านต้องลำบากตรากตรำ ท่านไม่ชอบสิ่งนี้เลย นายผู้ทรงพลังอำนาจจะเห็นบางสิ่งว่าเป็นสิ่งที่อยากได้อย่างไร? สมญานามอะไรที่ลูกได้ให้กับตนเอง? “โยคีที่ยาก” หรือ “โยคีที่ง่ายตาย”? ในกรณีเช่นนั้น, เปลี่ยนสมญาของลูก ลูกไม่สามารถพูดได้อีกต่อไปว่าลูกเป็นโยคีที่ง่ายตาย มันเป็นเช่นนั้นที่บางครั้งลูกเป็นโยคีที่ง่ายตายและในเวลาอื่นเป็นโยคีที่ยากหรือไม่? อย่างไรก็ตามโยคีคืออะไร? ทุกสิ่งที่ลูกต้องทำคือจดจำบาบา ไม่มีอะไรที่ยากเมื่อลูกมีโยคีที่มีพลัง โยคีคือไฟของความรักของลูก ไม่ว่าจะมีสิ่งใดที่ยากลำบากเพียงใดไฟของความรักของลูกจะเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้น แม้กระทั่งเหล็กก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้ด้วยไฟ ดังนั้นไฟของความรักนี้จะไม่สามารถเปลี่ยนสิ่งที่ยากเป็นสิ่งที่ง่ายหรือ? ลูกบางคนบอกบาบาถึงสิ่งที่มหัศจรรย์ต่าง ๆ มากมาย “บาบาฉันจะทำอะไรได้ในเมื่อบรรยากาศเป็นเช่นนั้น? ฉันจะทำอะไรได้เมื่อมิตรของฉันเป็นเช่นนั้น? พวกเราเป็นเหมือนหงส์และนกกระสา ฉันจะทำอะไรได้เมื่อฉันมีทุกบุญชักรมในอดีตเหล่านี้ ลูกบอกบาบาถึงสิ่งที่มหัศจรรย์ต่าง ๆ มากมายเช่นนั้น ดังนั้นพ่อถามลูกว่า: สัญญาอะไรที่ลูกบราห์มินได้ทำ? ลูกทำสัญญาที่จะเปลี่ยนแปลงโลก ผู้ที่เปลี่ยนแปลงโลกจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งที่พวกเขาเห็นว่ายากนั้นได้หรือ?

ดังนั้นลูกจะทำอะไรนับจากวันนี้? ลูกจะเฝ้าแต่สะสมในบัญชีอ้อมทรัพย์ของลูก ผู้ที่พูดว่าพวกเขาเป็นโยคีที่ง่ายตายเวลานี้จะมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นเช่นนั้น มันไม่มีความสุขที่บางครั้งเห็นว่าเป็นสิ่งที่ง่ายและในเวลาอื่นเห็นว่าเป็นสิ่งที่ยาก ชีวิตบราห์มินคือชีวิตของความสุขความพอใจ ยุคบรรจบพบกันคือยุคของความสุขความพอใจ ไม่ใช่ยุคสำหรับการแบกภาระใดๆ นี่คือนิยามสำหรับการขจัดภาระของลูกออกไป ดังนั้นตรวจสอบภาพลักษณ์ของโชคของลูกในกระจกของความรู้ ตรวจสอบอย่างระมัดระวังมาก ลูกเข้าใจไหม? อัจชะ

ถึงลูกทั้งหมดในทุกหนแห่งที่เป็นนายของสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ถึงโยคีที่ง่ายตายที่ทำการที่ยากเป็นสิ่งที่ง่ายภายในหนึ่งวินาที ถึงผู้ทำให้ความคิด เวลา และการกระทำของพวกเขาสูงส่ง ถึงผู้ที่เพิ่มบัญชีอ้อมทรัพย์ของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่เป็นนายของจิตใจของพวกเขา และผู้ที่จิตใจ สถิติปัญญา และสันสการ์เชื่อฟังคำสั่งที่พวกเขาได้รับ ถึงลูกที่เป็นนายของตนเอง ถึงผู้ที่มาจากแผ่นดินนี้และในต่างแดนที่ไม่ได้ห่างจากไกลจากหัวใจของบาบา ถึงลูกในทุกหนแห่ง บัพดาตา รัก ระลึกถึง และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากบ่วง แม้กระทั่งบ่วงที่ละเอียดอ่อนใดของความคิด และมีประสบการณ์กับสภาพที่สูงเท่าที่ลูกมีอิสระจากบ่วง ตามนั้นลูกสามารถที่จะอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สูง ดังนั้นตรวจสอบดูว่า: ยังคงมีเชือกผูกติดอยู่กับอะไรแม้กระทั่งในทางที่ละเอียดอ่อน ในความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูกหรือไม่ อย่าให้ผู้ใดนอกจากพ่อที่จะต้องจดจำ ถ้าลูกจดจำแม้ร่างกายของลูกแล้ว พร้อมกับร่างกาย ความสัมพันธ์ของร่างกาย ทรัพย์สมบัติ และทั้งโลกจะปฏิบัติตาม ทุกันไป เก็บพรไว้ในสำนึก “ฉันเป็นอิสระจากบ่วง” และทำงานรับใช้ของการปลดปล่อยโลกทั้งโลกจากกับดักของมายา

คติพจน์: ผู้ที่จับสั่นความปั่นป่วนของร่างกายและจิตใจด้วยสภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณจะคงอยู่อย่างไม่นั่นคลอน *** Take heed ***